

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Séta - a vár alatt*

Forrás: *Magyar Hírlap*

Bp.
(Hely)

1935 aug. 18
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

551.44

Hely

Idő

"1935"

Személy

Helyszám

SÉTA - A VÁR ALATT...

Megnyitották a várhegyi barlangot

A Magyar Barlangkutató Társulat szombaton mutatta be a sajtó képviselői számára a várhegyi barlang újonnan feltárt és rendezett szentháromságúcai szakaszát. Ez a barlangszakasz, amelynek bejárata az I. kerületi előljáróság Szentháromság uca 2. szám alatt lévő épületének pincéjében van, mintegy háromszáz méter hosszúságban húzódik végig a Vár alatt.

Kadic Ottokár főgeológus, akinek irányításával végezték a munkálatokat, rövid beszámolóban ismertette az újságírókkal a barlang történetét és kalauzolta a sajtó képviselőit az ívlámpákkal megvilágított barlangüregekben.

Légaknákon át vajt lépcsőkör jutunk a tíz méter mélységű barlangba. A munkásoknak innen rengeteg kőtörmelékkel kellett eltakarítaniuk, hiszen a barlang fölött épült házakból építkezés közben ide hullott minden törmelék és a barlangszakaszokat elrekesztette egymástól. A kőtörmelékek által évszázadok alatt emelt mesterséges rekeszek eltávolítás után feltárult a hatalmas, teljesen egybefüggő természetes barlang, amelyet a lakosság már a török hódoltság korában ismert.

Vízvezeték a barlangban

A levegő nagyon hűvös, hőmérő jelzi, hogy hét fok alá száll a hőmérséklet tíz méter mélységben. Az ívlámpák fénye visszatükröződik a barlang menyezetéről és faláról, sárgás viaszfényel borítja el az emberek arcát és valami titokzatos jelleget kölcsönöz az egész környezetnek. Egy helyen cserépdarabokra bukkanunk.

— Valamikor vízvezetékcső volt itt — magyarázza kísérőnk. — A törökök idejében a Mátyás király forrás vizét vezették ide a Svábhegyről cserépből készült csövekben.

Egyébként hőforrások is fakadtak valamikor a barlangban, de éppen az évszázadok alatt felgyült törmelékek miatt eltömődtek és valószínűleg máshol bukannak fel. Egy-egy kiépített forrás nyomai így is felfedezhetők.

Egy mesterséges áttöréssel keresztiül olyan szakaszba jutunk, ahol a barlang kitágul. Valószínű, hogy ez a rész már 1686-ban, Buda ostrománál hadászati szempontból fontos szerepet játszott. Élelmiszerraktár vagy arzenál lehetett. Legalább is erre vall, hogy az ásatásoknál sok báránypontyot találtak itt, már pedig a törökök jó tápláléka a bárányponty volt.

A csend tökéletes. A hatalmas sziklafalak szinte légmentesen zárják el a barlangot minden zajtól. Igaz, hogy a Vár előkelő csendje is biztosítja ezt a nyugalmat. Néha alig észrevehető remegést érez az ember; fölöztünk a 16-as autóbusz jár,

Pezsgőraktár és koponyacsontok

Hosszú kanyargós úton innen egy kisebb barlangüregbe jutunk. Feltűnik, hogy itt a falakon mély bevágások vannak. Kísérőnk azonnal megadja a magyarázatát:

— Itt volt valamikor a híres Ruszwurm cukrász pezsgőspincéje.

Igen, a múlt század végefelé, amikor még a nevezetes cukrászda főúri világ találkozóhelye volt, nagy dáridók folytak le a fölöttünk lévő empire ízlésű, elegáns termekben. Itt tartották a márkás pezsgőket, a barlangrész tehát tulajdonképpen a jégvermet helyettesítette.

Groteszk ellentét: a pezsgőraktár szomszédságában egy korhadt emberi koponya és egy pár lábszárcsont. Valószínűleg a közeli a török temető felásásánál ide hordták a halottakat. A barlang feltárása közben ugyanis sok mongol vágású koponyát találtak.

Kísérőnk lelkesen magyarázza, hogy tervezték a további barlangszakaszok feltárá-

sát. A munkálatok rövidesen megindulnak és az újabb áttöréseket együtt körülbelül két kilométer hosszúságú barlangszakaszt tárnak fel. A szakemberek ugyanis azt sejtik, hogy az egész Várhegy alatt barlangüregek húzódnak végig.

Bizonyos, hogy a főváros egy újabb idegenforgalmi attrakcióval gazdagodott.